

Enrique Bagaría, piano

2 DE MARÇ DE 2016 – 20.30 h

Cicle Intèrprets Catalans

Petit Palau

I

Franz Joseph Haydn (1732-1809)

Sonata en Do menor, Hob. XVI:20 op. 30 núm. 33

23'

I. Moderato

II. Andante con moto

III. Finale (Allegro)

Enric Granados (1867-1916)

Allegro de concierto

9'

Isaac Albéniz (1860 -1909)

Málaga de la suite *Iberia*

6'

II

Frederic Mompou (1893-1987)

Paisatges

13'

“La font i la campana”

“El llac”

“Carros de Galícia”

Aleksandr Skriabin (1872-1915)

Preludi en Si bemoll menor, op. 37 núm. 1

3'

Estudi núm. 5, en Do # menor, op. 42

3'

Dos poemes, op. 32

5'

Sonata en Fa # major, op. 53 núm. 5

14'

Comentari

En el Classicisme, el piano s'imposà com a instrument predilecte dels compositors i camp d'experimentació i desenvolupament del llenguatge dels creadors. Haydn, en la seva *Sonata en Do menor*, obra amb què comença el programa d'avui, hi abocà quelcom molt íntim, en un any concret, el 1771, d'inquietuds estètiques. L'aleshores ja venerat i respectat mestre vivia un moment de canvi, de reflexió sobre la seva tasca. Aquesta sonata ho reflecteix, propera com és a l'esperit preromàntic de l'*Sturm und Drang* (Tempesta i passió), efímer però important moviment clàssic de renovació estètica. Com sempre, Haydn resulta magistral en la forma i en l'escriptura, model d'equilibri com és habitual en el gran clàssic que fou, però també trobà aquest equilibri sorprenent en una obra carregada de tensió i dramatisme. Aquesta avançada haydniana del romanticisme enllaça en el programa amb el romanticisme genuí de l'*Allegro de concierto* d'un Granados que amb obres com aquesta superava el nacionalisme inicial. Ben diferent és el cas d'Albéniz, autor de la magistral suite *Iberia*, plena d'evocacions, imatges, ambients i paisatges amb un llenguatge que parteix directament del folklore. Una de les pàgines més genuïnament "gitanes" o "flamenques" d'aquesta suite és *Málaga*, que consta de dues parts ben diferenciades: la primera amb la presència poderosa del ritme de *malagueña*, que contrasta amb la *copla*, la segona, d'un lirisme captivador.

Després escoltem *Paisatges*, d'un altre gran compositor català: Mompou. Aquesta exquisida composició aplega tres peces: "La font i la campana", "El llac" i "Carros de Galicia". Sense pretendre descriure ni reflectir fidelment allò que les inspirà, si que evocuen respectivament en l'elegant i delicat llenguatge del seu autor, la font de la Casa de l'Ardiaca de Barcelona, l'observació d'unes granotes saltant i la remor dels carros en una estada a Castro Calelas, Ourense.

Igualment original i de gran personalitat és el llenguatge d'Skriabin, de qui escoltarem primer dues obres breus, mentre que les tres darreres peces (els dos preludis i l'estudi) palesen en la influència inicial de Chopin l'afany de recerca d'una veu personal. Tot seguit vénen els *Dos poemes*, que daten del 1913, època en què el compositor rus aprofundia en el llenguatge marcadament romàntic de les seves primeres obres per anar bastint una estètica pròpia inconfusible. Els dos fragments que la formen, ambdós encapçalats per la indicació "Allegretto", són molt contrastants: el primer, contemplatiu al principi i més animat després; el segon, humorístic, grotesc fins i tot, amb aires de dansa un punt inquietants. La *Sonata núm. 5* és sis anys anterior, però també marca un tombant en l'estètica del compositor. Aquí trencà amb les formes clàssiques i amb la tonalitat en la línia de l'orquestral *Poema de l'èxtasi*, carregat de referències extramusicals i simbòliques.

Josep Pascual, compositor i crític musical

Enrique Bagaría, piano

L'admiració de la crítica especialitzada i l'estima del públic refermen Enrique Bagaría com un dels noms més destacats del panorama musical espanyol actual.

Nascut a Barcelona, es va formar al Conservatori Municipal, École Normale Alfred Cortot de París, Conservatori Superior del Liceu, Escuela Superior Reina Sofia i al Richard Strauss Konservatorium de Munic. Paral·lelament va rebre consells de mestres com Alicia de Larrocha, Josep M. Colom, Elisso Virsaladze, Leon Fleisher, Vitali Margulis i Boris Petruixnski, entre d'altres.

L'any 2006 va aconseguir el primer premi en la 52a edició del Concurs Internacional Maria Canals, que va suposar un gir important en la seva carrera.

La seva presència és habitual als escenaris principals, com el Palau de la Música i l'Auditori de Barcelona, Auditorio Nacional de Madrid, Auditorio de Saragossa, C. C. Miguel Delibes de Valladolid, Teatro de la Maestranza de Sevilla, Teatre Principal d'Alacant, Festival de Música y Danza de Granada, Temporada d'Ibercamera, Festival de Peralada o Festival Internacional de Santander.

En l'àmbit internacional, destaquen les seves actuacions a sales com la Philharmonia de Sant Petersburg, Filharmònica Nacional de Kíev, Sala Alfred Cortot de París, Teatre dal Verme de Milà, Acadèmia d'Espanya a Roma, Sala Luis Ángel Arango a Bogotà, Oriental Art Center de Xangai, National Center for the Performing Arts de Pequín, i a ciutats com Nova York, Munic i Brussel·les.

Ha col·laborat amb prestigioses orquestres, com la Simfònica del Teatre Mariinski, Wiener KammerOrchester, Salzburger Kammerphilharmonie, Filharmònica de Bogotà i amb la majoria d'orquestres del nostre país: Sinfònica de Galícia, Orquestra de València, Sinfònica de Castella i Lleó, Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb directors com Valeri Gergiev, Vasili Petrenko, Yoon Kuk Lee, Francisco Rettig, Pedro Halffter, Eduardo Portal, Salvador Brotons i Manuel Galduf.

Com a músic de cambra, col·labora habitualment amb el JW[Ensemble, integrat per Lucas Macías, Guillaume Santana, Vicent Alberola i José Vicente Castelló. També ho ha fet amb Stefano Canuti, Alexandre Da Costa, Latica Honda-Rosenberg, Elias String Quartet, Cuarteto Quiroga, Josep Colomé, Pau Codina i Alejandro Bustamante.

És professor al Conservatorio Superior de Música d'Aragó i al Conservatori Superior del Liceu.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Palau de la Música Catalana
C/ Palau de la Música, 4-6
Tel: 902 442 882
taquilles@palaumusica.cat

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN,
CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
INDUSTRIAS MUSICALES DE ESPAÑA